

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 22. november 2012
Sagsnr.: 18003
Dok.nr.: 463700

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 1. november 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 48 (Alm. del) som hermed besvares.

Spørgsmål 48:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 31/10-12 fra Landbrug & Fødevarer vedrørende EU’s flerårige budgetramme.”

Svar:

Indledningsvis skal det understreges, at forhandlingerne om EU’s flerårige finansielle ramme fra 2014-2020 ikke varetages af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Den flerårige finansielle ramme hører under Finansministeriets ressort og den endelige politiske aftale vil blive truffet af stats- og regeringscheferne i Det Europæiske Råd.

Da landbrugsbudgettet udgør en stor del af det samlede budget, vil en række landbrugsemner endvidere blive afgjort i regi af forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme. De beslutninger, der tages i den sammenhæng, vil have stor indflydelse på udformningen af EU’s landbrugspolitik i den kommende budgetperiode, og de vil i mange tilfælde skulle udmøntes i reformen af landbrugspolitikken.

Hvad angår Landbrug & Fødevarers henvendelse, kan der fremsættes følgende kommentarer:

De generelle budgetreduktioner: Landbrug og Fødevarer anfører, at de budgetreduktioner, der er en del af Kommissionens oprindelige udspil fra juli 2011, må være tilstrækkelige. Det er korrekt, at det samlede landbrugsbudget reduceres med ca. 11 % fra budgetperioden 2007-2013 til budgetperioden 2014-2020. Denne reduktion skyldes imidlertid primært den nominelle fastfrysning af budgettet i løbende priser.

Fra dansk side lægges der betydelig vægt på et stramt budget, hvilket forudsætter væsentlige reduktioner i forhold til Kommissionens forslag. Det skyldes, at det kommende EU-budget bør afspejle, at medlemsstaterne pt. gennemfører betydelige bestræbelser på at konsolidere deres offentlige finanser. Danmark arbejder samtidig for en modernisering af EU's budget med fokus på vækst og beskæftigelse samt miljø, klima og energi gennem reelle omprioriteringer. Det indbefatter betydelige reduktioner på landbrugspolitikken såvel som samhørighedspolitikken og administration.

Direkte støtte reduceres med 18 % i Kommissionens forslag: Den danske konvolut for direkte støtte vil med Kommissionens forslag blive reduceret med ca. 18 % i faste 2011-priser fra 2013 til 2020. Denne reduktion skyldes imidlertid primært udhuling som følge af inflation (ca. 13 %). Det skal bemærkes, at den direkte støtte siden indførelsen i 1990'erne har været fastfrosset i løbende priser og derfor gradvist er blevet reduceret i takt med inflationen. Kun en mindre andel skyldes omfordeling mellem medlemsstaterne.

Hvis reduktionen i stedet beregnes i løbende priser bliver reduktionen langt mindre (ca. 55 mio. €svarende til 414 mio. kr. pr. år). Heraf skal der årligt afgives ca. 42 mio. € eller 316 mio. kr. til omfordeling. Dette er et anseeligt beløb, og fra dansk side finder vi ikke, at der er baggrund for en sådan omfordeling mellem medlemsstaterne. Især ikke da den nuværende fordeling er baseret på de samme historiske og objektive kriterier for alle medlemsstater.

Et andet aspekt, som bør fremdrages, er, at omfordelingen af den direkte landbrugsstøtte ikke kan betragtes isoleret. Det er vigtigt, at sikre en sammenhæng til samtlige dele af EU-budgettet – herunder ikke mindst landdistriktspolitikken. En eventuel omfordeling af landbrugsmidlerne bør således baseres på en samlet vurdering af budgetfordelingen i søjle I og søjle II.

Overførsel af midler fra søjle I til søjle II: Landbrug og Fødevarer finder, at muligheden for at overføre midler fra søjle I til søjle II skal fjernes eller begrænses, og at overførte midler som minimum skal ledsages af krav om national medfinansiering.

Fra dansk side arbejdes for yderligere fleksibilitet i forhold til at overføre midler fra søjle I til søjle II. I den sammenhæng lægges der vægt på, at den samlede offentlige støtte til landbrugssektoren ikke øges - for eksempel som følge af national medfinansiering.

Lav medfinansiering på miljø- og klimaområdet vil reducere indsatsen: Landbrug og Fødevarer hævder, at den lavere nationale medfinansiering af den offentlige støtte til miljø- og klimatiltag vil resultere i en svækket miljøindsats.

Umiddelbart forekommer det mest sandsynligt, at det modsatte vil være tilfældet. Lavere krav om national medfinansiering vil formentlig få medlemsstaterne til at overveje at udvide indsatsen på miljø- og klimaområdet frem for andre foranstaltninger under landdistriktspolitikken.

Mette Gjerskov

/Tatiana Zlateva